

תלמודו בידו

דף ז עמוד א

א] כשקבעו פורים ליום טוב, מדוע לא חששו לקנאת האומות ?

ב] האם מגילת אסתר נמנית בכלל כתבי הקודש, ומדוע ?

ג] האם המגילות מטמאות את ידי הנוגעה בה לפסול את התרומה ?

ד] מניין שמגילת אסתר נאמרה ברוח הקודש ?

א] כיון שמפלת האומות על ידי ישראל כבר נאמר בספר דברי הימים למלכי מדי ופרס.

ב] ר' יהושע: אינה נמנית. שנאמר "כתב זאת זכרון בספר", "זאת" מה שכתוב בבשלח, "זכרון" מה שכתוב בכי תצא, "בספר" מה שכתוב בספר שמואל.

וכן לשמואל אינה נמנית. ואף שמגילת אסתר נאמרה ברוח הקודש, היינו לקרותה על פה.

ר' אלעזר המודעי: נמנית. ש"כתב זאת" היינו מה שכתוב בפרשיות בשלח וכי תצא, "זכרון" מה שכתוב בשמואל, "בספר" מה שכתוב במגילה.

ג] אסתר: לר' יהושע, אינה מטמאת. לר' אלעזר המודעי ור' שמעון, מטמאת.

קהלת: לר' מאיר ור"ש בן מנסיא אינה מטמאת, שאינה אלא חכמת שלמה המלך. לחכמים מטמאת. לר' יוסי, נחלקו בה בית שמאי ובית הלל.

לר' שמעון: בית שמאי מקילים שאינה מטמאת, ולבית הלל מטמאת.

שיר השירים: לר' מאיר, נחלקו בה בית שמאי ובית הלל. לר' יוסי ור' שמעון, מטמאת. **רות:** לכולי עלמא מטמאת את הידים.

ד] 1. "קיימו וקבלו", ודרשו קיימו והסכימו בבית דין של מעלה מה שקיבלו עליהם למטה.

2. "ימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים", ומנין ידעו כותבי המגילה שלא יעברו בעתיד.

3. "ויאמר המן בלבו". "אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה". "וַיִּנָּדַע הַדָּבָר לְמַרְדֳּכָי".